

Místní zpravodaj

Albrechtice nad Orlicí

Ročník XLI

Číslo 4 - 2016

Náklad 600 ks

Přejeme vám veselé Vánoce

Děkuji členům kulturní komise za jejich skvělou spolupráci a přeji krásné vánoční svátky naplněné radostí, rodinnou pohodou a klidem. V novém roce 2017 přeji hodně zdraví a štěstí.

Kristýna Velísková

Příjemné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok bych rád popřál všem spoluobčanům Albrechtic a především své rodině a přátelům.

Robert Bříza

Jelikož se opět rok s rokem sešel, ráda bych vám všem popřála radostné a hlavně poklidné Vánoce, ať vás štěstí a pohoda Vánoc provází celým rokem

2017.
Po-
zastav-
me se,
prosím,
přemýš-
lejme
nad tím,

kde zanecháváme to nejcennější, co můžeme dát našim blízkým, a to je náš čas. Nenechávejme ho v obchodních v honbě za dárky, nenechme odejít kouzlo těch opravdových Vánoc, nedělejme z nich konzumní zvyk.

Užívejte si svátky s Vašimi blízkými a vykročte rovným krokem za tím šťastným a veselým novým rokem!

Alena Mylerová

Kouzelné vánoční svátky plné radosti, lásky a spokojenosti, hřejivý pocit štěstí u vánočního stromčeka a v novém roce pevné zdraví a splnění všech tajných přání.

Iva Pecháčková

Vše krásné je tu dnes, pozdvihněte sklenku, přivoněte a zaposlouchejte se. Uslyšíte kroky, vaše kroky, které vás provázely uplynulým rokem. A již se zase blíží rok nový. Co vám přejeme dnes? Přejeme vám štěstí, zdraví, radost z toho co děláte pro sebe, svou rodinu a známé. Přejeme vám i malé neočekávané radosti, které tvoří šťastný život, semínka, která vzejdou a raší, ptáčka, který zpívá na jabloni. Přejeme vám všechno, co povzbudí vaše srdce a učiní každý den hodný prožití. Členky komise SPOZ děkují všem za spolupráci v roce 2016 a přejí radostné prožití vánočních svátků a v novém roce hodně zdraví a pohody.

Jindra Červinková

Krásné Vánoce a šťastný nový rok, ať zdraví, štěstí a láska spolu drží krok,

přejí Jaklovi

Krásné Vánoce... to nejsou jen dárčky a překvapení, ale především láska, porozumění a štěstí. Přejeme Vám, ať je po Vašem boku vždy někdo, s kým se můžete o to všechno podělit. Veselé Vánoce!

Iva Voborníková a Petra Berounská

Zastavit čas v tuto vánoční chvíli, poslouchat, jak andělé mávají křídly, a vidět štěstí všude kolem sebe... Cítit, jak sněhová vločka zebe... Kéž nejen o Vánocích, ale po celé další roky nacházíme cestu k sobě radostnými kroky.

Evča Mocová a Markéta Hajnová

Krásné Vánoce a do nového roku hodně pohody, šťastné náhody, žádné nehody, významné dohody, legrační příhody a další života výhody. Berme život s úsměvem, i když to občas není snadné, budme shovívaví a milí k sobě navzájem, nejen o Vánocích.

Eva, Michal a Nelinka Královi

Nebe a na něm v tisících hvězdičky, z oblohy přilétá anděl maličký. Na malém obláčku přináší přáníčko, přeje Vám lásku, zdraví a štěstíčko. Ať všechno, o čem se kdy snilo, o Vánocích se vyplnilo.

*Krásné Vánoce všem přeji
Ondra a Iva Zahálkovi a Chaloupkovi*

Vážení přátelé, spoluobčané... Rádi bychom chtěli popřát Vám všem, krásné prožití vánočních svátků, klidné a spokojené chvíle konce tohoto roku. Do nového roku spoustu splněných přání a hlavně hodně zdraví.

Lucie a Jiří Proche

Milí spoluobčané, čtenáři zpravodaje, v názvu našeho letošního vánočního pořadu se objevuje slovo návštěva a mě v souvislosti s tím a nadcházejícími svátky napadá hned několik věcí. Bylo by fajn, abychom si každý den uvědomovali, že jsme tady na návštěvě, a že by tedy každý den měl stát za to. Každý den vycházíme z domova a ocitáme se někde na návštěvě, setkáváme se s někým novým. Ať máme to štěstí a dokážeme se navzájem poznávat, mluvit spolu, hledat společné cesty a ať ty nové návštěvníky přijímáme se srdcem otevřeným a myslí čistou. Ať ti zvenčí, které už berete za své, kteří už jsou takovou vaší rodinou, jsou vám vždy nablízku a máte v nich oporu. Budme všichni hodně zdraví a ať nám nový rok přinese hodně radosti a štěstí.

Světlana Kratěnová ZŠ a MŠ

Přeji všem občanům naší obce, zvláště pak panu starostovi Jaromíru Kratěnovi, paní místostarostce Evě Králové a všem zastupitelům hezké prožití vánočních svátků, hodně štěstí, zdraví, životní pohody a hodně síly do další práce v roce 2017 a všem dohromady, aby si našli cestu do naší knihovny.

Jaroslava Svobodová

Krásné a pohodové vánoční svátky a klidný rok 2017 přeji klienti a zaměstnanci domova důchodců.

Co jiného by mohl člověk člověku přát, než aby lásku měl a mohl ji kolem sebe dát, aby šťastný byl a mohl se na všechny kolem usmívat, aby zdravý byl a mohl si ten další rok naplno užívat. Všem známým, kamarádům, ostatním spoluobčanům a sousedům přeje

Jarda Hlušička

Ať štěstí je tu každý den, ať radost a smích jsou životem. Veselé Vánoce přeji

Marčíkovi a Pirklovi.

Co tak popřát lidem, se kterými se člověk téměř nevidá a dávno neví, jakým způsobem žijí? Nejlépe snad to, co by přál všeobecně všem (a to nejen v době svátků). Aby měli dostatek síly hledat v sobě i v ostatních to lepší. Aby se dokázali s nadhledem povznést nad to horší. Aby se nebáli odpouštět a přiznat vlastní chyby. Aby měli odvahu dělat věci tak, jak je skutečně cítí. Aby se občas zvládli zastavit a neřešili čas. Aby dovedli najít štěstí v maličkostech a uměli ho prožít. A hlavně, aby je nikdy neopouštěl humor.

Iveta Tomečková

Proslov místostarostky obce u příležitosti rozsvícení vánočního stromu 2016

Jako každý rok toto rozsvícení obecního vánočního stromu symbolicky zahájilo adventní čas, který je přípravou na Vánoce, potažmo na Štědrý den. Zatímco většina dospělých bude až do 23. prosince v práci, ve volných chvílích bude zažívat tlačenice v obchodech a obchodních centrech a ženy budou navíc po večerech péct cukroví, děti už asi mají napsané dopisy Ježíškovi, otvírají okénka v adventních kalendářích a s každou v něm objevenou dobrůtkou se víc a víc budou těšit na Štědrý večer.

Pamatujete si ještě, jaké to bylo? Když pro nás Vánoce byly časem plným překvapení? Když jsme se nemu-

seli ničím trápit a stresovat a naopak jsme si každou chvíli užívali plnými doušky? Vzpomeňte si na ten pocit radosti, který se ve vás rozlil, když zazvonil zvoneček, rozsvítit se stromeček a pod ním se jakoby kouzlem objevily vánoční dárky. To byly ty nejkrásnější Vánoce, Vánoce, o jakých sníme, jaké si opět přejeme zažít. Ale místo toho jsou to spíš dny, které se od této naší představy o dokonalých Vánocích víc a víc vzdalují. Ale proč?

Asi odpovíte, že to nejde, že musíme uklidit, upéct, vše připravit, nakoupit a podobně. Že stres je daní za dokonalé Vánoce, které tvoříte pro své blízké.

Jenže cukroví se sní, dárky rozbalí, po uklizené domácnosti po pár návštěvách nebude ani památka. Co vám ale nikdo nevezme, jsou chvíle strávené ve společnosti vašich nejbližších. Zkuste Vánoce místo darů, stresu a přejídání naplnit láskou. Vždyť o tom to je...

Prála bych si, aby radost byla běžnější a častější součástí našich životů. Příliš často si na můj vkus stěžujeme – na stát, systém, politiky, na dopravu a ostatní řidiče, na práci, ať už je jí moc nebo málo nebo není adekvátně oceněna... Nadáváme běžně i na to, co nás ve skutečnosti nepálí. Nadávání a stížnosti se staly naším národním sportem.

Přitom je to jen o nastavení naší mysli, je na nás, abychom se naučili ty negativní emoce, které se na nás valí ze všech stran, vypouštět a abychom si užívali každý přítomný okamžik a nečekali, až k nám radost a štěstí přijdou aspoň na pár okamžiků během Štědrého večera. Je to otázka volby. Zkuste to a uvidíte, že váš život bude klidnější, krásnější a snazší. Nenechte malé běžné starosti přerůst ve velké a více se usmívejte, život se pak změní jako mávnutím kouzelného proutku. Potom se nám tady bude žít ještě lépe.

Přeji vám co nejkrásnější Vánoce plné lásky, radosti a pozitivních emocí.

Ohlédnutí za rokem 2016

Vážení čtenáři albrechtického zpravodaje,

rok se sešel s rokem a před námi je opět adventní čas. Období, které je naplněno krásným napětím z blížících se Vánoc – svátku narození Ježíše Krista. Adventní čas je také období, ve kterém daleko intenzivněji přemýšlíme o lidské sounáležitosti, lásce a také více myslíme na ty, kteří žijí vedle nás.

Obec na toto období připravila, prostřednictvím kulturní komise i dalších aktivních spoluobčanů, bohatý kulturní program. Přál bych si, aby Vás tato pestrá programová nabídka oslovila a dokreslila příjemnou adventní atmosféru v naší obci. Osobně se těším, až se při jejich konání s Vámi budu setkávat.

Protože se také blíží konec roku 2016, rád bych krátce připomněl některé významné skutečnosti, které jej provázely.

Do letošního roku vstoupila obec, jako již poněkoliťatě za sebou, s náročnými investičními plány. Vedle toho kulturní komise připravila bohatý kulturní program, ve kterém pamatovala na všechny skupiny obyvatel. Členky Sboru pro občanské záležitosti zase plánovaly zachovat vřelé kontakty s našimi seniory i mladými rodinami. Stranou pozornosti zastupitelstva obce, zase nezůstaly naše mateřská a základní škola ani zájmové organizace.

Přestože by se dalo říci, že se v naší obci nejedná o nic nového,

pravdou zůstává, že naplnění takovýchto plánů a tužeb, vyžaduje od všech aktérů plné nasazení a vzájemnou spolupráci. O tom, jak se nám všem tyto plány podařilo naplnit, víte nejlépe Vy, kteří v naší obci žijete.

Přesto si dovolím malé shrnutí.

V oblasti investic se zrealizovaly tyto stavby:

- rekonstrukci chodníků podél ulice 1. Máje v hodnotě více jak 1,2 mil. Kč
- stavební úpravy místní komunikace Květná v hodnotě více jak 1,9 mil. Kč
- rekonstrukce místních komunikací K Soutoku a k fotbalovému hřišti za více jak 260 tisíc Kč
- rekonstrukci tenisového kurtu na sportovním areálu Sokolák za více jak 140 tisíc Kč
- výstavbu schůdků na protipodéřňové hrázi nad elektrárnou za bezmála 23 tisíc Kč
- výstavbu parčíku v ulici Poštovní za více jak 150 tisíc Kč
- rekonstrukci veřejné zeleně na návsi za bezmála 60 tisíc Kč
- plynofikace bytu v sokolovně za více jak 100 tisíc Kč

Za zmínku stojí, že na přípravě některých investic se podíleli sami občané. V některých případech se vyjadřovali k návrhu řešení, jiné akce si vymysleli sami. Tímto přístupem se orgány obce pokusily zvýšit zájem občanů o rozvoj naší obce. Také se tímto ukázalo, že pokud

má určitá skupina obyvatel dobrý nápad, nebo zájem něco zlepšit, je obec připravena o těchto návrzích nejen jednat, ale také je zrealizovat.

Kulturní život, který z velké části zajišťují členové kulturní komise, je do posledních dnů letošního roku nadmíru bohatý. Co do počtu akcí se určitě řadíme mezi nejaktivnější obce v širokém okolí. Všem členům kulturní komise patří proto velký dík a obdiv za to, že mají stále dostatek chuti a nápadů se této dobrovolné aktivitě věnovat.

Uplynulý rok byl rovněž bohatý na setkávání se s občany v rámci činnosti Sboru pro občanské záležitosti. Je evidentní, že věk našich seniorů se prodlužuje a tím roste i počet návštěv konaných u příležitosti jejich životních výročí. Potěšitelné je rovněž stabilní počet narozených dětí. Letos jsme jich do života přivítali 14. Rekordní byl letos i počet svatebních obřadů – tři. Dosud to byl cca 1 obřad za pět let.

Podobně jako v případě kulturní komise, tak i členky Sboru pro občanské záležitosti si zaslouží naše uznání. Vážme si jejich práce, protože tím udržují přirozené kontakty mezi generacemi a dělají radost a potěšení naprosté většině těch, se kterými přijdou do styku.

Hovoříme-li o kvalitě života v naší obci, nesmíme zapomenout na nezastupitelnou roli zájmových organizací. Jsem rád, že i přes všechny těžkosti současného života se daří

udržovat zájmové organizace, nově spolky, v naší obci v aktivitě. Každý bychom si měli uvědomit, že tu jsou pro nás nebo naše děti. Děkuji proto všem, kteří se aktivně účastní dění ve společenských organizacích a přejí jim všem hodně zdraví, energie a elánu do práce i v příštím roce.

Je jisté, že bych mohl takto pokračovat ještě dlouho. Záměrně jsem ze všech skutečností, které ovlivňovaly kvalitu našeho života v tomto roce, vyzdvihl a dal vedle sebe oblast investiční a společenskou. Ke spokojenému životu je totiž všichni potřebujeme obě. Ani jedna se však nedá dělat bez aktivních lidí. Jsem rád, že v naší obci o ně není nouze.

Děkuji proto ze srdce všem, kteří se v roce 2016 snažili a podle mne úspěšně, vytvořit příjemné podmínky pro život v naší krásné obci.

Děkuji zastupitelům obce, členům všech výborů a komisí, děkuji všem zaměstnancům obecního úřadu, paní ředitelce a zaměstnancům základní a mateřské školy a děkuji i všem aktivním členům zájmových organizací za jejich kvalitní práci ve prospěch našich občanů.

Všem Vám, a také čtenářům zpravodaje, pak přejí krásný a klidný advent a šťastné Vánoce prožité v kruhu svých blízkých. Ať rok 2017 je pro Vás a Vaše blízké rokem úspěšným, který prožijete ve zdraví a pohodě.

Jaromír Kratěna
starosta obce

Činnost komise SPOZ za rok 2016

Činnost komise Sboru pro občanské záležitosti při Obecním úřadě v Albrechticích n.O. v roce 2016 zajišťovalo šest členek ve složení: předsedkyně – Jaroslava Krčmářová, členky – Alena Beranová, Jindra Červinková, Alena Müllerová, Jana Sychrová, Jaroslava Velíšková.

- Komise SPOZ zajišťovala blahopřání občanům k významnému životnímu jubileu. Významným životním jubileem se rozumí 70, 75, 80, 85, 90 a každé následující narozeniny. Návštěvu a gratulace jubilantů plánují členky na pravidelných schůzkách jednou za

měsíc. Občané, kteří se v daném měsíci dožívají tohoto významného jubilea, jsou osloveni předsedkyní komise a dle jejich přání je stanoven termín osobní gratulace.

- Komise SPOZ dále organizovala ve spolupráci s obecním úřadem vítání občánků. Na vítání občánků zve rodiče nově narozených dětí předsedkyně SPOZ. Při této příležitosti rodiče udělují podpisem stvrzený písemný souhlas s uvedením jména a data narození nově narozeného občánka v místním zpravodaji.

- Komise SPOZ spolupracuje s OÚ při zajišťování svateb standardních. Pokud mají snoubenci zájem o satební obřad na obecním úřadě, proběhne standardní obřad, kdy oddávajícím je starosta obce. Občané obce, kteří mají zájem zveřejnit svá jména a datum svatby v místním zpravodaji, k tomu musí dát svůj souhlas.

- Komise dále organizuje gratulace k výročí svatby – zlatá, diamantová, platinová, Údaje o těchto výročí získává komise SPOZ nejčastěji dle informací samotných jubilantů nebo jejich příbuzných.

- Komise se účastní akcí: rozloučení dětí s Mateřskou školou a zahájení školního roku v ZŠ.

- Komise dále spolupracuje s kulturní komisí při zajišťování některých akcí obecního úřadu.

- Komise v roce 2016 zajišťovala:

Významná životní jubilea 48x	
Standardní svatba	3x
Diamantová svatba	1x
Zlatá svatba	1x
Vítání občánků	14 dětí

Jindra Červinková

Klub dříve narozených

V úterý 26. října 2016 se ve 14 hodin poprvé sešli dříve narození v klubovně v Lobovce.

Klubovna není velká, ale domnívám se, že je dostačující. A jsem vděčná panu starostovi, že nám ji propůjčil k užívání. Díky darova-

ným stolům, židlím a ostatnímu vybavení máme kde posedět, probrat vše, co nás zajímá, zahrát si karty, domino, šachy a další hry.

Při prvním setkání byla přítomna paní Eva Králová, místostarostka, a nabádala nás k jakémusi pláno-

vání činnosti. Již na dalších posezeních paní Izáková J. nabídla besedu s kadeřnicí a kosmetičkou. A na sobotu 26. 11. plánujeme výlet do Potštejna na adventní výstavu.

Přijďte mezi nás pobejt!

Jsmo tu každé úterý od 14 hodin.

V Lobovce, Na Drahách 141 (dům vedle prodejny domácích potřeb p. Černého), místnost vzadu za knihovnou.

S sebou si přineste dobrou náladu a pár drobných na kávu či čaj.

Jaroslava Kupková

V tajence se ukrývá název akce, která podporuje sběr elektrozařízení a správné třídění odpadů. V Královéhradeckém kraji akce pravidelně probíhá ve městě Dvůr Králové nad Labem. Účastníci, kteří donesou do přistaveného kontejneru vysloužilý spotřebič (rychlou konvici, toustovač, žehličku, fén apod.), obdrží pro děti (do 15 let) volnou vstupenku ... (pokračování tajenky).

	KOUT MÍSTNOSTI	ITAL. SÍDLO	ŠIKMOST	SLOVNÍ ZÁVÁZKY		ČADSKÉ SÍDLO	CIZÍ ZKRATKA ČÍSLA	OHLEDUPLNÝ	ZNAČKA AMERICKÝCH POČÍTAČŮ	SHAKESPEARŮV HRDINA	NÁZEV HLÁSKY	KÓD SYRIE
BONBON					HVĚZDA V SOUHVEŽÍ ŠTÍRA							
SLOVEN. OREL					KALUŽE KRVĚ PÍSMENO Č							
RECYKLUJTE S ...							NA JAKÉ MÍSTO SEMENO				TAJENKA 1. ČÁST	ČÁST FILATELISTICKÉ SBÍRKY
	DLOUHODOBÁ TENDENCE	TO I ONO (ZŘÍDKA) AMER. KOWBOJSKÁ PODÍVÁNÁ				ORIENTOVANÝ FLAK (U HORNIN) ANGL. HRA						
CHOMÁČE ROSTLIN					LIDÉ S NADPRŮMĚRNOU INTELIGENCÍ GRUZINSKÁ MÍČOVÁ HRA DRUŽSTEV							
NĚM. ČERVENÝ				VLASTNÍ LAMÁM FUNKCE UMOŽŇUJÍCÍ ZVĚTŠOVÁNÍ A ZMENŠOVÁNÍ OBRAZU					ČÁST MNICHOVA	ANGL. ZKR. ROKU OBCHODNÍ TISKÁRNÍ KOLÍN (ZKR.)		
EDWARD			ZEMĚKOULE PŘEDLOHA					SEVERŠTÍ PAROHAČI DIVADELNÍ HRA				
NESOUHLAS							JIŽNÍ OVOCE DRUHOVÁ ČÍSLOVKA					
TAJENKA 2. ČÁST						SPORTOVNÍ ÚBOR RUKÁVNÍK						SLOUPEK ZAKONČUJÍCÍ VEŽ
	STRANA ÚČETNÍ KNIHY	OKRESNÍ MUZEUM (ZKR.) ZPĚTNÝ ODBĚR ELEKTROZAŘÍZENÍ			BRÁZDA BOTANICKÝ JEDLE					ANGL. NAHORU POKLÁDAT SE		
NĚM. ČLEN URČITÝ				ČÁST MOLEKULY POLICEJNÍ AUTOMOBIL (ZAST.)					KLAMY			
ZN. HLINÍKU			HL. MĚSTO NIGERIE DOHNATI						NĚM. JEDNA REZIGNOVANÝ SOUHLAS			
SÍDLO V OKR. BŘECLAV								SLOVEN. JEHLA FLÍČKY				
	ZÁŘÍZENÍ K VÝROBĚ A DODÁVCE PÁRY ANGL. VZDUCH						BUFET S RYCHLÝM OBČERSTVENÍM VLASTNÍ					
DUMASŮV MUŠKETÝR						ČESKÝ ARCHEOLOG DALMATSKÉ MĚSTO						
ČISTIČÍ PROSTREDEK NA SKLO					BRNĚNSKÉ VYSTAVY A VELETRHY (ZKR.) KULICH				LETADLA	VID		
DOMÁCKÝ RONALD				PRŮBOJ ANGL. OŘECH							NÁPOVĚDA: ABUJA, ATI, ANTARES, BRELA, LELO, ORA, ŠTUCL, WINTJENER	
	VELKOOBJEMOVÝ KONTEJNER EGYPT. BŮH SLUNCE											
MODLITBA K DANÝM OBŘÁDUM							KUS LEDU					
MALÁ ANITA							DLOUHOSRSTÝ TIBETSKÝ SKOT					

SOUTĚŽ o hodnotné ceny!

Ve hře jsou:
10x bezdrátová myš,
10x USB flash 32GB

Tajenku posílejte
do 21. 12. 2016
na adresu:
CIRI
Soukenická 54
500 03
Hradec Králové

nebo
elektronicky
(www.cistykraj.cz)

Nezapomeňte
uvést své kontaktní
údaje vč. adresy
bydliště a telefonního
čísla.

Losování se uskuteční
ve čtvrtek 22.12. 2016.

Více informací
a kompletní pravidla
soutěže naleznete na
www.cistykraj.cz

21. 01. 2017	Myslivecký ples
28. 01. 2017	Divadelní ples
18. 02. 2017	Hasičský ples
25. 02. 2017	Rybářský ples
04. 03. 2017	ples Nové Vsi
10. 03. 2017	Společenský ples

Základní škola a mateřská škola Albrechtice n. O.

VŠIMLI JSTE SI I VY ROZSVÍCENÝCH DÝNÍ?

Ještě před námi Slovany žili na našem území Keltové. Byl to opravdu zajímavý národ. Žili v souladu s přírodou a rádi slavili různé svátky. My jsme si na konci října vyřezáváním dýní připomněli jejich svátek Samhain.

Vyřezávání zorganizoval Klub aktivních rodičů a dětí. Sešlo se hodně dýní i hodně šikovných dětí a dospě-

láků, a tak po necelých dvou hodinách přemýšlení, dlabání a vykrajování už mohl proud lidí s dýněmi vykročit směrem k Restauraci U Krbů. Tam si každý dýni rozsvítil, a protože jich bylo hodně, každá jiná, všechny nějak krásné, vypadalo to skvěle.

Potěšila nás i odezva Albrechtáků. Nádherně vyzdobené prostranství

před restaurací U Krbů jsme prezentovali na facebookových stránkách obce - <https://www.facebook.com/albrechtice/>. Zájem od fotky rozsvícených dýní byl obrovský. K dnešnímu dni vidělo příspěvek na FB 4283 lidí. Dýně se moc líbily, pro některé to bylo příjemné večerní překvapení při průjezdu obcí, pro rodiny s dětmi

to byl oblíbený cíl večerní procházky. Pohladí po duši, když se tato společná dobrovolná práce rodičů a dětí dočká takto pozitivního přijetí. A jak napsala jedna maminka, cituji: A nejkrásnější na tom je, dát dětem to nejvzácnější, svůj čas.

Díky všem...

Světlana Kratěnová a Alena Mylerová

Pravěk

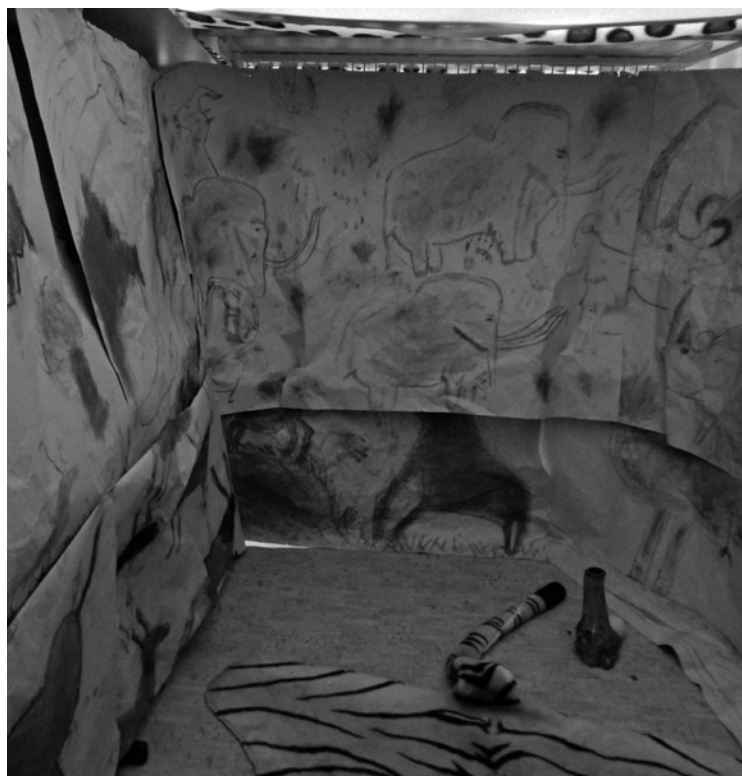
Ve vlastivědě jsme se učili o pravěku, a tak se 5. a 4. ročník s paní učitelkou Kratěnovou rozhodl, že si na pravěk zahrájí. Každý, aby přispěl ke vzniku pravěké krajiny, přinesl alespoň deku, kůži, klacek či kámen. Abychom zapadli do pravěkého stylu, vzali jsme si na sebe kůži, ale stačilo černé, hnědé nebo khaki tričko. Při tvoření krajiny a jeskyně jsme použili deky a lavice, které jsme naskládali na sebe. Ve vý-

tvarné výchově jsme kreslili na balící papír uhlím pravěké malby. Ty jsme pak použili dovnitř do vystavené jeskyně. Uprostřed třídy jsme vytvořili z klacků ohniště. Výborně nám jako plameny ohně posloužily naše blikáčky na kola. Při čtení a slohu jsme secvičili příběh o Njanovi a Ščektě, hlavní role dostali Matyáš Bek a Barbora Luňáčková. Abychom mohli sehrát scénku, museli jsme vědět, co pravěcí lidé děla-

li, poslouchali jsme nebo četli příběhy o pravěku. Také jsme si pouštěli videa z doby kamenné. Vše bylo připraveno a my jsme vešli ráno do třídy. Oheň plápolal a všude ležel sníh (postačila náplň z jednoho polštáře). Kolem ohniště jsme seděli na kůžích, některé spolužačky chovaly v kůžích zabalená miminka. Hráli jsme příběh ze života pravěkých lidí. Naši lovci se pod vedením šamana Pepy Hloupého připravili

dokonce na lov mamutů. V takto upravené třídě jsme si ještě četli, vyprávěli, učili se. Třetí den jsme vše uklidili do původního stavu, všechny deky, klacky a kameny jsme si rozebrali a dokonce i za úklid (který nám jindy moc nejde) nás paní učitelka moc chválila. Byli jsme rádi, že jsme si na pravěk zahráli, a všem se to moc líbilo, určitě si i hodně zapamatujeme.

Natálie Žabová, žákyně 5. ročníku

Podzimní projekt - žijí mezi námi

Letošní podzimní projekt se nazýval: Žijí mezi námi.

Děti ze 4. a 5. ročníku s paní učitelkou o tělesné výchově vyzkoušeli, jaké je to být slepý. Jeden z dvojice si zavázal oči šátkem a ten druhý ho vedl jako slepce až do parku. A cestou do školy se vyměnili. Naštěstí byli vodiči dobří a nikomu se nic nestalo. Také jsme si vyzkoušeli zavazovat uzly na tužce, u ramene, na nůžkách a to vše bez jedné ruky. Žáci z 2. a 3. ročníku o výtvarné výchově zkoušeli malovat obrázky ústy nebo nohou. Obrázky se jim moc povedly. Čtvrtáci a pátáci se také připojili a vyrobili hry pro slepé. Vznikla krásná domina, pexesa a provlékačky. Všechny výrobky a informace vystavila paní učitelka Otavová dole v hale. Žáci 5. ročníku se s paní učitelkou rozhodli, že se vydají do Albrechtic s invalidním

vozíkem. Také jsme se učili píseň znakovou řečí. Poslední den našeho projektu k nám do školy přijeli dva vozíčkáři s programem Vzpouora úrazům. Vyprávěli nám o tom, co se jim stalo a poučovali nás o tom, jak těmto věcem můžeme předejít. Moc jsme je obdivovali. Když se s námi rozloučili, vystřídala je paní se dvěma psy. Seznámila nás s tím, co je kanisterapie. Ukazovala nám, co psi umí, a mohli jsme si vyzkoušet jim házet aport. Také nás poučila, jak se o ně starat. Projekt se nám líbil a moc jsme si to užili.

Naše cesta s vozíkem

V pondělí 26. září jsme se v rámci projektu Žijí mezi námi vydali s paní učitelkou Kraténovou do vesnice s invalidním vozíkem.

Před školou jsme se rozdělili do dvo-

jic. Jeden z dvojice se posadil na vozík a druhý ho vzl. Po nějaké chvíli jsme se vyměnili. Prostřídali jsme se všichni a nakonec jsme svezli i paní učitelku. Díky tomu, že ještě nebyla dokončená cesta, jsme měli trochu problém při přejíždění silnice, ale jízda po nových i starých chodnících šla hladce.

Nejprve jsme dojeli k obchodu. Ten byl právě zavřený, ale viděli jsme, že jsou před jeho dveřmi pro vozík nepřekonatelné schody. Abychom zjistili, jak si tedy člověk na vozíku může nakoupit, vydali jsme se někteří odpoledne do obchodu zeptat. Od paní prodavačky jsme se dozvěděli, že paní prodavačka tomu, kdo je na vozíku sama nakoupí a nákup mu přinese.

Potom jsme jeli na obecní úřad a jako jsme chtěli zaplatit za psa. Před námi stály zase nepřekonatelné schody, ale

u nich naštěstí zvonek pro vozíčkáře. Zazvonili jsme a přišla paní Voborníková. S úsměvem jsme vše zařídili a pokračovali jsme v cestě. Zjistili jsme ještě, že máme potíže s naklopením vozíku, a tak jsme si to všichni natrénovali.

Byl to pro nás zážitek, sedět na vozíku nebo ho tlačit, ale všichni jsme si moc dobře uvědomili, že to tihle lidé mají daleko těžší, než my. Přišli jsme na to, že pohled na svět z vozíku je přece jen jiný. Dobré bylo, že jsme opravdu nenarazili na žádnou nepřekonatelnou překážku po cestě a v obchodě i na úřadě se dá problém taky řešit. Vycházeli jsme si vstříc a celou cestu jsme si moc užili, ale všem nám bylo jasné, že to pro nás byl jen zážitek, po kterém zase vstaneme a zase běháme jako jindy. Asi si toho budeme více vážit.

Žáci 5. ročníku

Druháčkové v knihovně

Ve středu 23. listopadu navštívili žáci 2. ročníku albrechtickou knihovnu, kde si pro ně paní Novotná připravila program s názvem Komiksové počteníčko.

Stručně je seznámila s historií komiksu a ukázala jim nejznámější knihy s tímto žánrem. Jeden detektivní příběh si děti společně přečetly. Následovala soutěž, kde ve třech družstvech plnily úkoly, které jim paní Novotná připravila. Děti měly složit obrázek a poznat, k jakému příběhu patří, odpovědět na otázky, které se týkaly známých komiksů a nakonec

namalovat jednu z komiksových postav. Protože všechny děti úkoly splnily bez chyb a obrázky se jim povedly, vylosovala paní Novotná tři, které byly odměněny drobnou sladkostí. Na závěr měly děti v policích s knihami objevit dvě skryté knihy s nejznámějším českým komiksem Čtyřlístek. Projevily se jako dobří detektivové a obě knihy vypátraly.

Dětem se návštěva knihovny moc líbila a už teď se těší na další.

*Jana Karásková
třídní učitelka 2. a 3. ročníku*

Dopravní soutěž

Ve čtvrtek 13. října jsme se já a moje spolužačky z 5. ročníku, Karolína Diewocková, Kateřina Vašatová, Natálie Žabová a Zora Rozkošná s paní učitelkou Otavovou zúčastnily okresního kola dopravní soutěže v Rychnově nad Kněžnou.

Cestou autobusem jsme nabrali spoustu jiných škol.

Soutěžili jsme ve čtyřech disciplínách - jízda zručnosti, dopravní hřiště, testy a zdravotvěda.

Když jsme měli všechny disci-

plíny hotové, šli jsme do cukrárny, která byla nedaleko. Potom jsme se vrátili zpátky na místo konání soutěže a čekali na vyhlášení. Po chvíli jsme se dozvěděli výsledky. Ani jsme nemohli uvěřit tomu, že jsme se umístili na krásném 6. místě!

Myslím, že můžu říct, že se nám to všem podařilo. Děkuje se i paní učitelce Otavové.

*Barbora Luňáčková
žákyně 5. ročníku*

Jablko

Slovo jablko u každého z nás probudí jinou představu. Někteří v něm vidí dobrou a zdravou svačinu, jiní doufají, že v rozkrojeném jablku na Štědrý den naleznou hvězdičku a tím i záruku štěstí a zdraví v novém roce. Pro další je předmětem vhodným k zobrazení v některé z výtvarných technik.

Stejně tak přemýšleli žáci našeho čtvrtého a pátého ročníku v rámci

hodin výtvarné výchovy. Téma „Jablko“ se snažili zobrazit pomocí písma, akvarelovou technikou, koláží, kresbou či malbou. Každý se alespoň v jednom způsobu práce „našel“.

Hodiny s „jablkem“ nás všechny bavily a výstava zdařilých děl určitě každého zaujme.

*Za 4. a 5. ročník
třídní uč. R. Blažková*

Knihovna

Ve středu 19. října jsme měli jít do knihovny na program pro 5. ročník. Paní ředitelka nám ale oznámila, že tentokrát přijdou paní knihovnice za námi do naší třídy, protože potřebují více místa. Důvod, proč potřebovaly více místa, nám byl jasný hned, co jsme přišli do třídy. Na lavicích byly položeny zelené ubrusy a pomůcky pro doktory. Rázem jsme se ocitli v pitevně. Mohli jsme si vzít i bílé pláště a roušky. Přistoupili jsme ke stolům. Začala pitva knihy – takový byl i název celého programu. Paní knihovnice nám řekly, jak se jaká část knihy jmenuje, kde co v knize najdeme. Dostali jsme i vlastní

knihu a v ní jsme hledali – pitvali. Stetoskopem jsme zjišťovali, jestli má kniha tep, jestli je stará nebo nová. Také jsme zjišťovali, proč už kniha umřela, co se s ní stalo – jestli je poškozená, nebo už má zastaralý obsah.

Byli jsme také podrobeni zkoušce a všichni jsme to zvládli, dokonce i paní ředitelka byla podrobena zkoušce a prošla na výbornou. Nakonec jsme dostali sladkou odměnu a zakončili jsme to velkým potleskem.

Děkujeme paní Janě Novotné z knihovny v Týništi nad Orlicí i naší paní knihovnici paní Svobodové.

Zora Rozkošná, žákyně 5. ročníku

Den zvířat

V úterý 4. října byl den zvířat a slavil se i u nás ve škole.

Už od rána se v hale v přízemí shromažďovala zvířata. Byli tam králíci, morčata, křečci, andulky a mnoho dalších. Dole v hale nachystala paní Drábková i soutěže: modelování, vybarvování a tajenku. Soutěžily i děti z mateřské školy. Majitelé zvířat se o své mazlíčky trochu báli, a tak raději o přestávce byli u nich. Hlavně ale

představovali svá zvířata spolužákům, říkali, jak se jmenují a jak se o ně starají. Mně se nejvíce líbil krásný králík Sebíka Strnada z 2. ročníku. Se svým skvělým loveckým psem přišel i pan Orság (viz. foto). Den byl moc hezký, akce se povedla. Paní Drábková je moc hodná, že tuhle akci v naší škole organizuje. Podle mě si den zvířat všichni žáci užili.

Martin Fletcher, žák 5. ročníku

Muzikohraní

V pátek 14. října do naší školy přijel pan Štursa a my jsme se mohli zúčastnit programu s názvem Muzikohraní.

Poznali jsme mnoho hudebních nástrojů, jako třeba zvonkohry koshi, tibetské mísy, zvonky a činelky, dešťové hole, kalimba, ústní harfa, mořské bubny, brumble... Nejprve jsme se s panem Štursou posadili na žíněnky a on nám jednotlivé hudební nástroje představil. Také nám ukázal, jak se na ně hraje. Potom zabubnoval na své bubny, všichni ztichli a vnímali klid a relax. Když pan Štursa dohrál a vše vysvětlil, mohli jsme si

zahrát my. „Při předávání se na sebe hezky podívejte a usmějte se.“ řekl pan Štursa a my jsme se o to snažili a bylo nám hezky. Hráli jsme dokoletka, zahrála si i paní učitelka Karásková. Každý, kdo dohrál, si mohl zatancovat. Nakonec nám pan Štursa ukázal kouzelnou vodu. Vykouzčil ji paličkou, kterou kroužil kolem jedné z tibetských mís. Mohli jsme si trochu vzít a něco si přát. Moje přání se už splnilo.

Tento pořad se nám velice líbil, proto jsme ho zakončili velkým potleskem.

Lenka Brožová, žákyně 5. ročníku

Klub aktivních rodičů a dětí

PRVNÍ VÁNOČNÍ TVOŘENÍ

V pondělí 7. listopadu se sešel klub aktivních rodičů a dětí. Začalo tvoření na vánoční jarmárek. Dělal se různé věci na různých stanovištích. Na prvním stanovišti jsem s kluky ze 4. ročníku vyráběl čerty. Měli jsme připravený válec obalený černým krepovým papírem. Ten tvořil tělo a bylo v něm místo i na buráky a lízátko, které jsme nasypali nakonec. Nejdříve jsme ale museli udělat to nejdůležitější - pořádnou hlavu s rohy. Všem se nám to moc podařilo a hlavně nás to bavilo. Tělo čerta ještě každý dozdobil podle své fantazie. Naše spolužačky se se svými maminkami pustily do vystřihování anděličků z bílého kartonu. Sněhobílé anděly pak zdobily stříbrnými nebo zlatými ozdobami nebo třpytivými kamínky a připevni-

ly je na špejli, aby se dali zapíchnout třeba do květináče. Na třetím stanovišti stály na začátku prázdné sklenice od okurek. Během odpoledne je však další maminka se svými dětmi proměnila v krásné čerty a Mikuláše. Na jarmárku je ještě rozsvítíme. Další čerti, Mikulášové a andělé vznikali na čtvrtém stanovišti. Tam se barvilo, stříhalo, zdobilo a nakonec se do každého výrobku schovaly skittles bonbony - bezva dárek k Mikuláši. Na posledním stanovišti děti tvořily kapříky. Namočil se prst do barvy a tůpalo se. Pak už jen připevnit oči, ozdobné kamínky a bylo hotovo.

Myslím, že se tvoření všem líbilo. Výrobky budou na prodej u rozsvěcení vánočního stromu.

Luděk Žaba žák 5. ročníku

DRUHÉ VÁNOČNÍ TVOŘENÍ

Dne 14. listopadu se ve škole sešli děti a maminky z klubu aktivních rodičů a dětí, aby vyrobily dárečky na vánoční jarmárek. Šlo se nás hodně, byla zaplněná celá třída. Tentokrát jsme pracovali s hmotou Fimo, a tak jsme si na to pozvali odborníka - paní Evu Jenčíkovou z DDM. Ta nám na začátku vysvětlila, jak se s hmotou pracuje a co je možné vytvořit. Pak jsme se rozdělili do tvůrčích skupinek. Jedna dělala stromečky, druhá

hlavičky andělů, čertů, hvězdičky, ozdobené lžičky a kapříky. Všichni se do vyrábění pustili statečně. Paní Eva nám byla vždy k dispozici, pomohla nám nebo poradila. Zaplnily se celé pečicí plechy. Výrobky se moc povedly a taky je všichni obdivovali. Vyrábění se nám zase zdařilo a hlavně všechny bavilo. Těšíme se na příští rok a další vyrábění.

*Karolína Diěwocková
žákyně 5. ročníku*

Pozvánka na vánoční pořad

Veselí čertíci, Na návštěvě

Základní škola a mateřská škola Albrechtice nad Orlicí
srdečně zve na tradiční vánoční pořad.

I letos se koná v restauraci **U krbů** v úterý
20. prosince od 17,00 hodin.

Těšíme se na vás

Naše přání

Tihle krásní andílkové (vyrobili je naši šikovní prvňáčkové s paní učitelkou Otavovou) nás tady od začátku adventu ochraňují. Je u nich i krásná básnička:

Už se těším, andílku, na vánoční nadílku.

Chci být hodný moc a moc,
vydržím to do Vánoc.

A potom zas malinko začnu zlobit, maminko.

Tak ať nás všechny andělé chrání i v příštím roce, ať je toho zlobení mezi lidmi opravdu malinko a raději se usmíváme. Mějte krásné Vánoce a buďte v novém roce hodně zdraví a šťastní. Přejí všichni ze ZŠ a MŠ Albrechtice

Vánoční jarmárek a naše trojnásobná radost

V sobotu 26. listopadu dopoledne jsme se s naším Kardíkem (klubem aktivních rodičů a dětí) sešli opět ve škole. Dobalili jsme poslední výrobky, maminky rozhodly o cenách a začali jsme plnit krabice a auta. Výrobků bylo opravdu hodně. Mnoho jsme jich společně vytvořili, ale další přinesly i paní učitelky z MŠ, ZŠ, paní

Kupková, ale třeba i Lukáš Kraus, který nemohl na naši společnou dílnu. Byla to prostě radost.

Radost nám přineslo i to, že se výrobky prodávaly. Výtěžek je krásný a myslím, že udělá radost číslo tři. Poslouží totiž na nákup vánočních dáreků do naší ZŠ a MŠ.

Světlana Kratěnová, ředitelka školy

Knihovna

Vítám Vás v knihovně a opět nabízím několik titulů:

Pro děti:

„Nové pohádky“ o dopravních značkách – Stoličný P. Zábava a poučení pro školáky i předškoláky.

„Slavné příběhy čtyřlístku“ – Dáma s krokodýlem, Ocelový oř, Ztraceni v podzemí, Červený pradědeček, Ananas, Dáblská jízda, Zlatá hojkeja, atd.

„Rýmy paní meluzíny“ – Jak si básní počasí. – Novák P. Veselé říkanky pro děti od 5 let, které pobaví a navíc pomohou s rozvojem slovní zásoby a čtení. Knížka se jen hemží neotřelými metaforami, barvitými obrazy, vtipnými příběhy a sympatickými nadpřirozenými bytostmi, které berou zodpovědnost za vývoj počasí do vlastních rukou.

„Hádanka“, která vůbec nebyla. – Blytonová E. Nick, Katie a jejich sousedé Mike a Penny si užívají konec letních prázdnin. Když přijede na návštěvu strýček Bob, soukromý detektiv, děti pro něj vymyslí hádanku, aby se nenudil. Jenže skutečnost se brzy změní a rozluštění dětské šifry vede k opravdové záhadě se závažnými

následky.

„Než přijde konec prázdnin“ – Attarová J. Prázdninový příběh patnáctileté Venduly je zlomovým v jejím dosavadním životě. Z bezstarostného školou povinného dítěte se stává středoškolačka. A nejen to. Na kurzu tvůrčího psaní, kterého se Vendy účastní spolu se svým tátou, se poprvé zamiluje a zároveň poprvé zakusí zradu od člověka nejbližšího. Musí řešit problém ze světa dospělých, bojuje se svými pocity, s otázkou, co všechno se dá ještě odpustit. Po tomto zážitku, který urychlil její zrání, se nakonec vrací domů jako téměř dospělá.

„Fakt hustý“ – Feldhaus H. J. „Jedno ti povím: Je tady fakt peklo! Jak to jinak nazvat, když se probudíš s nohou v sádře v nemocnici? Jako kluk. Se třema potvorama na jednom pokoji! Ale taky s jedním neznámým iPhonem v kapse bundy...nemám tušení, odkud se vzal. A už vůbec nemám tušení, kdo přesně napsal ty vtipný SMSky... na který jsem pak já odpověděl... což byla chyba! Přesněji řečeno : začátek konce“

Docela napínavý! a taky vtipný! a hustý! fakt hustý!

Pro dospělé:

„Zakázaná láska“ – Černá J. Neuposlušný syn českého krále a krásná Filipina. Královský syn - a zamiloval se do měšťanské dívky? Něco nemyšlitelného! Přesto vévoda Ferdinand svému srdci poručit nedokázal a pro krásnou, ale neurozenou Filipinu byl ochoten vzdát se postavení i moci. Úklady císařské rodiny, církve i slechty však předčily veškerá očekávání.

„Smrt sklízí na Krymu“ – Nowak H. Neuvážené rozhodnutí rozdělit síly německé skupiny armád Jih na dvě samostatná uskupení vedlo k drtivé porážce u Stalingradu a neúspěšnému pokusu dobýt sovětská naftová pole útokem přes štít Kavkazu.

17.armáda, k jejíž příslušníkům patří i poddůstojník Breitner, dostane další neuspokojivý úkol: přezimovat v oblasti Kubáně a na jaře obnovit útok proti Baku...

„Stvůry“ – Kubát L. Výtvarník Ctirad Karafiát žije poklidným životem se svou dcerou. Zlom ve Ctiradově životě nastane v okamžiku, kdy ho navštíví kriminalistka vyšetřující smrt mladé ženy. Způsob usmrcení se podobá brutální vraždě výtvarníkovy manželky spáchané před více než

dvaceti lety. Přes důrazné varování členů vyšetřovacího týmu se Ctirad zapojí do pátrání a sblíží se tak s kriminalistkou, která ho musí kvůli jeho nevšedním zásahům do vyšetřování bránit nejen před svým kolegou, ale i před zločinci...

„Čtvrtky v parku“ – Boydová H. Co byste dělaly, kdyby váš manžel po dvaadvaceti letech společného života zničehonic opustil manželskou postel?

Když se to stane Jeqanie Lawsonové, nerozumí tomu a od svého muže George požaduje vysvětlení. Zamíloval se do jině? Udělala snad ona něco špatně? Georg však zarputile mlčí.

Nejlepším dnem celého týdne se pro Janie stává čtvrtek, kdy chodí se svou vnučkou do parku. Tam se seznámí s Rayem, milým, pohledným a zábavným mužem, který je v mnoha ohledech pravým opakem George. Najde v sobě Jeanie odvahu dát lásce druhou šanci, všem navzdory?

Přeji všem čtenářům i nečtenářům hezké vánoční svátky, hodně zdraví, spokojenosti a pohody v roce 2017.

*Na shledanou každou středu od 16 do 18 se na Vás těší Vaše knihovnice – Jaroslava Svobodová
www.knihovna.wz.cz*

Myslivecká kronika Albrechtice nad Orlicí a okolí

(8. pokračování)

Rok 1973 byl rokem velmi suchým, kterému předcházely již 2 roky minulé. Leden byl bez sněhu a za mírné zimy zvěř dobře přežívala. Za celou zimu spadlo jen malé množství sněhu. Celé jarní období bylo suché. Mnoho studní bylo bez vody. Řeka Orlice za celý rok nevystoupila ze břehů. Za celý rok spadlo 469 mm srážek. Pokud jde o listopad, byla sněhová pokrývka již v polovině měsíce, ale před vánočními svátky byly obleva a teplota v závěru roku byla 0°C.

Tento rok nám určil okres plán odchytu 20 zajíců na vývoz. Vzhledem k našim podmínkám to bylo velmi složité a i nákladné odchytit toto množství v honitbě. Došlo proto k dohodě s Mysliveckým sdružením Očelice, že 20 zajíců dodají za nás a my jim za to dáme jeden kus divočáka. Dne 3. ledna odjelo 20 našich členů na odchyt zajíců do Očelice jako výpomoc při chytání, neboť bylo třeba odchytit 70 zajíců. To bylo splněno a navíc jsme si přivezli 10 živých zajíců a 2 bažantů pro osvěžení krve, ale i zazvěření. V každém případě to byla spolupráce velmi kladná a prospěšná z obou stran. Dne 12. ledna ulovil pan Karel Balvín divočáka o váze 75 kg a byl předán do Očelice.

Ples byl v pořadí jubilejní a to 10. Kvalitní obsazení, dobrá hudba, tombola a velká spokojenost.

Výroční členská schůze se konala 28. ledna a bylo několik změn. Myslivecké sdružení opustil na vlastní žádost vlivem nemoci Josef Černý z Nové Vsi a nově byl přijat za člena Jiří Krb ze Štěpánovska. Celkem 24 členů. Na schůzi byla kladně hodnocena veškerá činnost sdružení. Jelikož nás opustili navždy členové Ing. Jiří Barták a Hroch Jan byl zvolen nový výbor v tomto složení: Vojtěch Josef ml. – předseda, Štrombach Josef – místopředseda, Velíšek Václav – jednatel, Izák Jiří – finanční referent, Jaroslav Plašil – kynologický ref., Balvín Karel – brig. referent, revizní komise: Barták Josef ml. – předseda, Plašil Zdeněk, Šimr Václav – členové.

Výlov novoveského rybníka a velké sucho bylo příčinou, že rybník nebyl včas naplněn a tím nebyla možnost uskutečnit hony na divoké kachny. Rovněž sklizeň travních porostů bylo příčinou vysekání velkého množství hnězdících bažantů, což se projevilo v tomto roce na výradech.

Brigádnická činnost v tomto roce byla mimořádně vysoká, neboť bylo odpracováno 1714 hodin. Plán byl 830 hodin. Důvod? JZD nám věno-

valo zemědělskou budovu z Tužilova statku, neboť tato budova byla určena k demolici. Nejprve byla provedena oprava střechy, což bylo velmi nákladné a betonáž v půdních prostorách pro uskladnění sena, obilí a další využití. Rovněž garáž pro traktor a další skladovací prostory. Přes vlastní brigádnickou činnost byla pomoc pro JZD při výstavbě dílny a po 100 hod. odpracováno pro MNV a Státní lesy.

Bylo pořádáno 5 honů a celkem bylo na výradech 171 zajíců, 182 bažantů, 4 kachny, 1 králík a 3 sojky.

Rok 1974 je podobný tomu předcházejícímu. Výměra honitby je 1517 ha, členů 24, jeden host a 2 adepti. Průměrný věk 46 roků. Počasí opět teplé, v lednu, únoru i březnu teplota +10°C. V dubnu se citelně ochladilo a výsledek byl -8°C. Tento mráz zničil předpokládanou úrodu ovoce, neboť stromy byly v květu a nám napáchal značné škody při snůškách i při hnězdění pernaté zvěře.

Pro zvěř bylo zajištěno 60 q jadrného krmiva, 28 q sena, 10 q kaštanů. Takové množství se zajišťuje každý rok. Jak již bylo napsáno, byl tento rok velmi pracovní a průměr na člena byl 76 odpracovaných hodin.

V srpnu se naši členové, ale i ve-

řejnost rozloučili s dlouholetým myslivcem panem Josefem Černým z Nové Vsi, který zemřel ve věku 69 let. Byl to neúnávný myslivec při obeznámení zvěře černé v zimním období.

Myslivecké sdružení Albrechtice nad Orlicí spolu s Mysliveckým sdružením Petrovice nad Orlicí bylo pověřeno Okresním mysliveckým svazem uspořádáním podzimních zkoušek loveckých psů v obou honitbách. Termín 17. září 1974. Zkoušky byly vzorně připraveny, neboť přípravě byla věnována mimořádná pozornost z obou sdružení. Celkem 5 přípravných schůzí byla zárukou, že vše proběhne kvalitně. Ocenění byl o nejen od účastníků, ale i od Okresního mysliveckého svazu.

Výřady v tomto roce byly o 20 % slabší proti roku minulému. Povolení honu bylo o 2 týdny odloženo, neboť na polích se musela sklízet úroda, která byla nedostupná mechanizací z důvodu deštivého počasí. Suché jaro, mokré podzim. Týkalo se to brambor a cukrovky. Rovněž řeka Orlice byla vylitá a byly značné škody. Příští rok 1975 a roky další.

Pokračování v příštím vydání zpravodaje.

STAROSTA BEZ STAROSTÍ?

S kým udělat rozhovor do vánočního čísla zpravodaje? Musí to být někdo výjimečný, někdo, kdo dokáže bilancovat a vzpomínat, kdo má v popisu práce hledět do budoucnosti, ale nezapomínat na minulost. Tenhle úvod píšu teprve poté, co jsem přepsala nahrávku rozhovoru s Jaromírem Kratěnou, starostou Albrechtic. Až se spolu s námi ponoříte ve vzpomínkách o dvacet a více let zpět, snad mi trochu toho patosu odpustíte. Treba si připomenete něco, co jste už zapomněli, snad zjistíte něco, co jste o panu starostovi dosud nevěděli...

Všichni vás známe jako starostu, ale co jste dělal předtím a jak jste se ocitl v Albrechticích?

Já pocházím z Červeného Kostelce. Vyskytl jsem se tady tak, že jsem se na studiu na střední škole seznámil se svou ženou a můžu říct, že někdy od konce třetáku, od čtvrtáku na střední se spolu přátelíme, přezíli jsme ve zdraví a ve vzájemných sympatiích vojnu a když jsem se po vojně vrátil, tak jsme se velmi rychle rozhodli, vzhledem ke vzdálenosti, která nás dělila, že se vezmeme a já jsem se přistěhoval v roce 1981 sem do Albrechtic.

Co to bylo za střední školu?

Byla to Střední průmyslová škola strojní v Novém Městě nad Metují se zaměřením na přístrojovou automatizaci. To byl tehdá takový předchůdce IT technologií nebo vzdělávání se v oblasti výpočetní techniky.

A tam jste tedy poznal vaši paní?

Ano, chodili jsme dokonce do stejné třídy, ale tři roky jsme vedle sebe tak nějak koexistovali. Já jsem si jí všiml, všiml jsem si jí hned první den ve škole, hned mě upoutala, ale protože působila pro mě tak nedosažitelně, tak se mi sice líbila, ale vůbec jsem si nedovedl představit, že by se mnou cokoliv chtěla mít, jako ztratit slovo nebo nedejbože se mnou ještě chodit. To všechno se vyvinulo až někdy v tom třetáku.

Co byl ten zlom? Někáký ples? Chmelová brigáda?

Upřímně řečeno, byla to asi souhra nějakých náhod. Já jsem v té době neusiloval o žádný vztah, já jsem spíš byl do větru, a to hodně – příroda, ryby, když už zábava, tak s klukama u korbelu piva, a to bylo pro mě víc zajímavé, než chodit s děvčetem. Což ale neznamená, že se mi děvčata nelíbila. Takže já jsem o to moc neusiloval, nicméně stále jsem sledoval Světlanu, ona měla přátele, přirozeně starší, jak to v té době bývalo, tak tím spíš si člověk říkal, že je to nedosažitelný. Pak jsme byli na školní zábavě, kde jsme spolu tančili a oba jsme si při tom sdělili, že po sobě pokukujeme. Já jsem překvapivě zjistil, že ona si myslela to samé, že jsem pro ni nedosažitelný. Ale údajně, Světla to teda říká, jsem jí padl do oka taky hned v prvéku, když jsme se poprvé potkali.

Po maturitě jste šel na vojnu, kde jste sloužil?

Půl roku jsem byl v Jaroměři, potom rok a půl v Kroměříži, takže to byla velká zkouška. Já nevím, kdo by dneska takovou velkou zkouškou prošel, když jsme dva roky byli odloučení a viděli jsme se za rok dvakrát, třikrát, později možná i čtyřikrát. Ale psali jsme si dopisy, maily nebyly, telefonovat nebylo jak – to by musela Světla jít na poštu vždycky v den D, čas Č, takže jediné psát, psát, psát. Máme oba ještě schované slušné štočky dopisů, ve kterých jsme si sdělovali, co cítíme, když se nevidíme, co děláme, a že se máme stále rádi.

Takže jste se vrátil z vojny a vyrazil do Albrechtic?

Vyrazil, protože dojíždět sem z Červeného Kostelce, to bylo nejdřív autobusem do Náchoda, odtud pak vlakem do Týniště... Ztráta času... Už jsme nechtěli takhle žít.

Pamatujete si na den, kdy jste přijel do Albrechtic poprvé?

To si pamatuju, na to nikdy nezapomenu. Poprvé jsem přijel do Albrechtic ještě když jsem chodil na tu průmyslovku a sem jsem vyrazil jako na ryby. A při té příležitosti jsem počítal, že bych se setkal i se Světlou. Přijel jsem, ještě mezi fabrikami – Piany a Tanexem na hlavní most, za mostem jsem zastavil, protože jsem přijel na pionýru – JAWA 21 tenkrát – sesedl jsem a díval jsem se na tu řeku nahoru a dolů a říkal jsem si, to je teda úžasný, ještě jsem se rozhlédl takhle ke Štěpánovsku, tak mě to uchvátilo a byl jsem unešený z toho, co vidím. Viděl jsem kupu ryb, to bylo taky pro mě impozantní. A další pak úžasně bylo, jak mě přijali rodiče Světlany, kdy během hodiny u nich jsem si připadal v uvozovkách jako starý známý té rodiny, protože já jsem myslel, že budu spát u řeky pod šírákem a pantáta tenkrát rozhodl, že v žádném případě k vodě nepůjdu, že budu spát u nich a na ryby budu chodit odtud. Takže já jsem vlastně během jednoho půldne to měl vyřízené, co se týče vztahu k Albrechticím.

A jak to bylo s prací?

Když jsem v červnu odmaturoval, tak pro mě začal obrovské mejdán. Měl jsem před sebou tři měsíce volna a to mě tak rozdočelo, že jsem koncem srpna zjistil, že nemám kam nastoupit, protože jsem nic nesháněl. A to jen proto, že otec už byl neklidný, sledoval mě a věděl, že když si nenačnu práci, budu příživníkem, což byl trestný čin. Tak jsem se někdy 20. srpna zastavil v tom vyletování, a protože jsem nebyl nijak vyhraněný, nic jsem neměl v plánu – proč taky, když v říjnu jsem měl jít na vojnu – tak tatka mi sehnal místo v PVT – Podniku výpočetní techniky v Náchodě. Nástupní plat jsem měl asi 870 korun hrubého měsíčně. Tak jsem tam pobyl asi měsíc a půl, pak jsem šel na vojnu, a když

jsem se vrátil, tak jsem se tam taky vrátil, ale to už byl plán, že se ožením a budu žít v Albrechticích. Dojíždění do Náchoda jsem absolvoval asi půl roku, to bylo hrozné, odjížděl jsem ve čtyři ráno, vracel se v pět odpoledne, což byla bída. Tak mi pantáta sehnal místo v Týništi v PORSu. Tam jsem byl až někdy do roku 1986. Já jsem měl vždycky vyhraněné názory a to vedení mě iritovalo, dokonce jsem se jednou ohradil proti vedoucímu provozu, což bylo takřka nemyslitelné, a po pěti letech, co jsem tam byl, mi politické vedení oznámilo, že už nemůžu počítat s žádným kariérním růstem, s žádnými odměnami. Že tam můžu zůstat, ale že jsem vzhledem ke svým názorům skončil. Potom jsem se rozhodl, že půjdu jinam, a šel jsem na posádku dělat zkušebního technika dělostřelecké munice. A tam jsem byl do revoluce.

Jak u vás proběhla ta revoluční doba?

Ta revoluční doba byla úžasná, protože názorově jsme se nikdy neztotožnili s tím, co tady bylo do toho roku 1989, a to politicky ani po těch praktických stránkách života, to se nám silně nelíbilo. Když se 17. listopadu stalo to, co se stalo, na Národní třídě, a byl jsem plný optimismu a elánu, že je třeba se angažovat, aby se ten systém změnil, takže jsem se hned začal kontaktovat s lidmi v Týništi, o kterých jsem věděl, že sdílí stejný odpor nebo nechutenství k tomu režimu. Někdy 22. listopadu jsme začali dělat kroky, které směřovaly k založení Občanského fóra v Týništi. Já jsem se stal jedním ze tří mluvčích OF. To jsem tedy dělal v čase volna, ale přirozeně jsem pracoval na té posádce, a to jsem si užíval, protože každý den jsem vstupoval do jámy lvové. V té době byli všichni vojáci a drtivá většina občanských zaměstnanců členy strany. A tam já jsem vcházal s trikolourou na prsou, a i přes přesvědčení, že začíná revoluce, jsem měl hodně vysoký adrenalin v krvi. Armáda v té době čekala, že vyjede, nikdo nechtěl, aby uvnitř posádky byli revolucionáři. Takže jsem byl pod tlakem, ale nešlo o život. Já jsem tam měl už nějaké postavení vybudované, už mě znali, já jsem se netajil svými názory, takže to ani pro mé nadřazené nebylo velké překvapení.

Kdy jste potom začal pomýšlet na vstup do politiky?

To jsem si vůbec nepředstavoval, ale jak ta revoluce začala a uchopila nás, já jsem se stal tím mluvčím občanského fóra a politickým předákem tady na týništsku, tak to, že jsem se stal politikem, bylo asi logickým vyústěním tohoto revolučního kvasu, protože když se pak v listopadu 1990 došlo ke svobodným komunálním volbám a volila se obecní zastupitelstva, tak jsem přirozeně kandidoval na kandidátce Občanského fóra. No, ale my jsme tady vyhráli tak drtivě, že nám to

spadlo celé do klína, jak to vítězství, tak ale taky ta zodpovědnost. A jak to tak bývá, tak nikdo z těch kandidátů se nenašel, kdo by šel dělat starostu. Já jsem to v žádném případě dělat nechtěl, ale jako ten, co nejvíc musel vyžehlit. Připadalo mi to nemravny, už z toho titulu mluvčího OF, to už nešlo z toho utéct, tak jsem to vzal a už jsem tady zůstal.

S čím jste vstupoval do funkce? Čeho jste chtěl dosáhnout?

To nejdůležitější, o co nám šlo, byly samostatné Albrechtice. To byl ten největší cíl. A přirozeně pod tím velkým cílem byla jen taková mlhavá představa, co s tím dál. Ani jsem to primárně nechtěl dělat, takže jsem neměl žádný plán. Ale přirozeně bylo tady mnoho témat, stačilo se rozhlédnout a tady byl nepořádek, kam se člověk podíval. Dnes už si to neumíme představit, ale tady byla na každé mezi černá skládka popela, odpadků z domácnosti... Části parku u elektrárny, tam byla nepronikatelná džungle, kterou vedla jen cesta k elektrárně, a přitom se vědělo, že tam byl v roce 1928 založen krásný park. Pak přirozeně po nástupu do té praxe vyskakovaly problémy jako houby po dešti – velké téma tady byla například telefonizace, protože tady se čekalo rok na připojení pevné telefonní linky a lidi chtěli, aby se to zlepšilo. Telefonizace vypadala ze začátku naprosto neřešitelná, protože těch drátů na sloupech bylo už příliš a v zemi nebylo nic. A během prvního volebního období najednou rozhodl ministr Dyba (ministerstvo pro hospodářskou politiku a rozvoj / později ministerstvo hospodářství), že se provede v republice kabelizace telefonní sítě, a to, co se tady chtělo léta, a nikdo nevěděl, kdo to zafinancuje, tak se vyřešilo během roku tuším 1993. Rok to trvalo od rozhodnutí po připojení jednotlivých domácností. To byl mazec. Najednou byly přípojky a každý si mohl bez omezení zadarmo pořídit telefon. Totéž byla plynofikace, možná někdy v roce 1995, všichni to chtěli a nikdo si neuměl představit, že to bude, protože plynárny léta nechtěly překročit Orlici. Ale jak se zprivatizovalo, tak se změnila politika plynáren, plyn byl v Albrechticích a už se plynifikoval. A zas to bylo během dvou let vyřízené. Tenkrát, musím říct, že se dělaly veliké věci v krátké době. Teď se dělají malé věci v děsně dlouhé době.

Rok 1997 byl rokem zlomu, do toho roku, do pádu Klausovy vlády tzv. Sarajevským atentátem se přijímaly zákony, které rušily obrovské množství zákonů. My jsme tady začínali s obrovskou skříní plnou zákonů, předpisů a metodik a v roce 1996 nám tam zbyly dvoje poloprázdné desky, a to je všechno. V té době vládl selský rozum. Ale my teď už víme, že to nebyl jen selský rozum, ale taky rozum pokrivený těmi lety žití v tom systému, který

STAROSTA BEZ STAROSTÍ?

se zhroutil, najednou to bylo bez morálky, spáchala se spousta finančních podvodů, dluhy se nadělaly, firmy se tunelovaly, rozprodávaly. A zase začala ta cesta regulace, skříňka se nám začala zase zaplňovat novými zákony, vytvářejícími nový prostor, a to trvá až dodnes. Dnes už nemáme jen skříň, ale máme celé místnosti těch skříní a musím říct, že jsme se zcela jednoznačně v rámci byrokracie a omezování svobod vrátili. ... No, myslím si, že ani v roce 1989 tady byrokracie nebyla taková, jako vládne teď.

Když zmiňujeme rok 1997, to byly tady velké povodně. To pro vás musela být po té euforii, o které mluvíte, obrovská, možná první velká zkouška...

To byla skutečně velká zkouška, ale možná i díky těm povodním si tady člověk vytvořil ještě silnější pozici, než by si vytvořil běžným politickým působením. Ta povodeň skutečně byla dramatická a já musím říct, že vytvoři-

la mnoho nových vazeb a vztahů. Zprv jsme si k sobě museli najít cestu hasiči a já, protože do té doby to spíš vypadalo, že hasičská jednotka tady bude zrušená. A najednou se ukázalo, že hasiči jsou prakticky jediná složka, která byla schopna těm lidem hned při povodni pomoci. A já jsem asi taky obstál, což možná vytvořilo mnoho dlouhodobých pozitivních vztahů, které trvají doteď. Nakonec si myslím, že ty povodně, až na výjimky, zvládli všichni starostové dotčených obcí, protože jsme potom všichni na Pražském hradě přebírali ocenění z rukou prezidenta Václava Havla za to, jak jsme ty povodně zvládli.

Když natukáváme tu současnost, tak jak se vám tady teď vládne?

Já bych si strašně přál, aby bylo možné vládnout tak, jako jsem popisoval, že to šlo do toho roku 1997, ale bohužel to nejde. Pořád bych chtěl sloužit, mám to v povaze, ale těch překážek je čím dál tím víc a vzdorovat

jim je pro mě čím dál složitější. Jediné, co mi umí naznačovat tu cestu, jestli pokračovat nebo ne, je vědomí toho, jestli mě lidi v Albrechticích chtějí nebo nechťejí, jestli jsem pro ně přínosem nebo ne. A dokud budu mít pocit, že jsem přínosem pro naše Albrechtice a ti lidi budou mou práci vyžadovat a budou ji chtít, tak budu schopen překonávat ty překážky, které se objevují. Ale jestli lidi v obci dojdou k závěru, že je potřeba změny, tak si přirozeně umím představit, že moje angažmá skončí. Ale já jsem vždycky říkal, že svou práci beru jako službu, a myslím to doslova a do písmene, a že dokud uvidím, že ta služba je vyžadována, tak se budu snažit sloužit. Jakmile zjistím, že nabídka té služby není přijímána nebo nedejbože je odmítána, tak odejdu. Mám to tak nastavené. Tvrdím, že pokud někdo přestane politiku používat pro lidi a začne ji zneužívat pro sebe, tak páchá obrovské zlo v tom rozsahu, kde

působí. A to nejdůležitější pro mě je zpětná vazba, politici tady nejsou od toho, aby lidem říkali, co je správné a jak by se měli chovat; vždy musí vycházet z potřeb lidí. Tam, kde spolu politici a občané vycházejí, se dají dělat skvělé věci i dnes. Bohužel už od té národní úrovně je to tady ale nastavené tak, že lidé nemají rádi své politiky. A jestli mám říct přímo, jestli cítím, že mě lidi ještě chtějí nebo ne, tak já nevím. Osobně cítím, že ta odezva ke mně nepřichází tak jako v minulosti, a čím dál častěji si kladu otázku, jak dlouho ještě budu chtít být starostou. Rád budu sloužit do roztrhání těla, ale jen do chvíle, kdy si to ode mě lidé budou přát.

Děkuji za vše, co pro Albrechtice děláte. A přidáváme zpětnou vazbu od Králových: těšíme se na novou výstavbu v lokalitě Pod Strání. Všeobecně vzato se nám tady žije hezky a nic nám neschází...

Eva Králová

▲ Oslavy 120. výročí založení SDH Albrechtice n. O. (rok 2008).

▲ Podpis partnerské smlouvy s městem Wörgl (rok 1997).

▲ Masopust (rok 2013).

Z činnosti hasičů

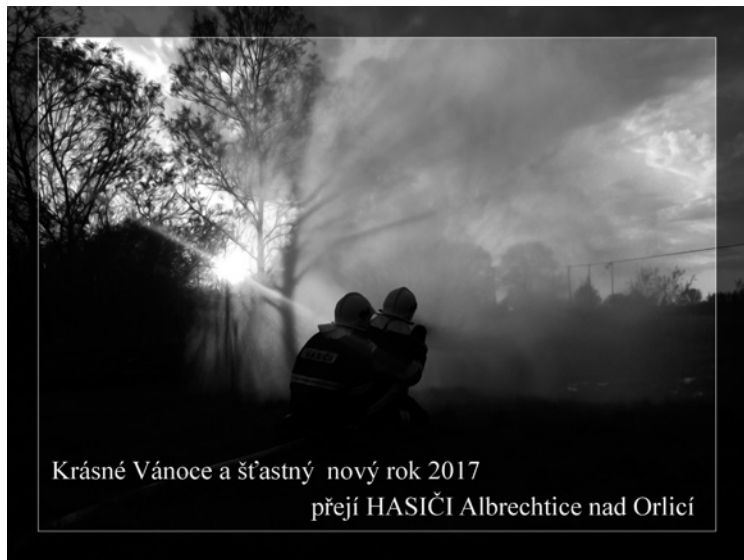
Od doby, kdy vyšlo minulé číslo zpravodaje, uplynula tak krátká doba, že mě nenapadá, co napsat. Snad bych zmínil jen výjezd na požádání pana starosty, kdy bylo třeba na Hradečnici zhasit doutnající příkop. Jinak nebylo třeba vyjždět k žádné události.

S kolegy hasiči z Týniště nad Orlicí se potkáváme téměř u každého výjezdu a občas i při výcviku. U těchto akcí není čas cokoliv probrat a pokecat si. Domluvili jsme si tedy posezení v naší hasičárně. Bylo to takové vzájemné

poděkování za spolupráci v letošním roce. Akce se vyvedla, neboť účast byla hojná i ze strany týništských hasičů. Děkovali jsme si velmi pečlivě až do pozdních večerních hodin a pak se mírně zděkování ve zdraví vrátili do svých domovů. Díky Bohu...

Krásné Vánoce a do Nového roku hodně pohody, šťastné náhody, žádné nehody, legrační příhody, důležité dohody a další výhody přejí Vaši HASIČI.

za SDH Josef Jakl

Krásné Vánoce a šťastný nový rok 2017
přejí HASIČI Albrechtice nad Orlicí

Poděkování velitelovi JSDH

Vážení spoluobčané,
ke každému zpravodaji patří článek Josefa Jakla – velitele jednotky hasičů Albrechtice nad Orlicí. Vždy Vám představí činnost hasičů za uplynulý čas. Ale nikdy nepíše o sobě a o tom, co je to za dřinu, vést jednotku hasičů. Ani my si kolikrát neuvědomujeme, kolik času stráví nad plánem výcviku, na doplnění všech potřebných tiskopisů, jednáním s HZS, jednáním s obecním úřadem a operačním střediskem. Návratem na základnu pro nás hasiče zásah končí, ale veliteli začíná vyplňo-

vání zprávy o zásahu a doplnění lahví do dýchacích přístrojů. To samé po výcviku. Chceme tím říct, že si našeho velitele za jeho práci, kamarádský a velmi osobní přístup velice vážíme, děkujeme mu za jeho pracovitost a obětavost. Díky němu je dnes naše jednotka u hasičského záchranného sboru hodnocena na velice dobré úrovni, jako jedna (v naší kategorii) ze čtyř jednotek v kraji využívaná i mimo náš katastr. Děkujeme Ti.

Výjezdová jednotka
hasičů Albrechtice nad Orlicí

Moštování

Mnozí po jarních mrazících a pozdějším suchu nečekali velkou úrodu jablek. Leč příroda nás opět překvapila. Pro osazenstvo moštárny to znamenalo, že sice první sobotu přijeli pouze dva zákazníci, ale vylisovalo se 64 litrů a další soboty bylo zájemců více. Za pět sobotních odpolední se celkem vylisovalo 943 litrů voňavého jablečného moš-

tu pro místní i přespolní. Výbor zahrádkářů touto cestou děkuje pracovníkům moštárny za obětavou práci.

Zahrádkáři přejí všem čtenářům zpravodaje příjemné prožití svátků vánočních a do nového roku pevné zdraví, pohodu a hodně radosti ze zahrádek.

Jaroslava Kupková

Sportovní klub Albrechtice n. O. bilancuje

A je tu pravidelný čas bilancování. O průběhu roku jste pravidelně informováni prostřednictvím zpravodaje, a tak vlastně chybí jenom závěr podzimní části soutěže. A předem musím říci, že s takovými problémy v hráčském kádru jsem se ještě nesetkal. Dlouhodobě zranění klíčoví: Pavel Zeman; Tomáš Forejtek; Petr Duha; Martin Csonotos. S lehčím zraněním Radim Pinkas. Pro různé překážky, ať z pracovních, nebo jiných i rodinných důvodů další hráči, bratři Velískové, Tomáš Řehák. Bývalí odchovanci Dan Vágner a Martin Sychra sice slíbili pomoc, ale zůstalo jen u slibu. A tak se nebylo co divit, že měl často trenér k dispozici pouze jedenáct hráčů a také, že musel naskočit na hřiště jako hráč. To se nejvíce projevilo v posledním zápa-

se, kde chybělo sedm hráčských opor. Nakonec jsme uválčili 19 bodů, což je dva body manko za stanoveným cílem. A tak s těmito body a aktivním skóre 28:27 jsme skončili na devátém místě tabulky. Doufejme, že nám na jaře nebudou chybět, nejen dva body, ale hlavně hráčské osobnosti.

U starší přípravky je situace ještě horší a to proto, že tam nejsou zranění a nemusí docházet do zaměstnání, ale proto, že prostě hráče nemáme. Hodně velký úkol pro výbor. A dilema: buď hráče sehnat (dohoda s rodiči a stáhnout z Týniště) nebo platit každý rok 25 tisíc KFS.

Ani na úseku vedení klubu na tom nejsme nijak oslnivě. Zbýl výbor, pouze 10 ti členů, ale na práci se podílí jenom část. Důvody podobné jako

u hráčského kádru. A tak díky těm obětavým se nám podařilo, jako přípravu na Štít 2017, zvelebit ve spolupráci s obcí, část areálu. O příjezdové cestě jsem se již zmínil minule, pod přístřeškem jsme položili zámkovou dlažbu na místo drobného kamenčí, které lezlo do bot. V zasedací místnosti byla vyměněna podlahová krytina za lino, což bylo kladně hodnoceno při všech akcích, zejména při přátelském posezení s delegací partnerského města Wörglu. Zahájili jsme rekonstrukci dosluhujících střídaček. Hlavní část však bude čekat v jarních měsících příštího roku. Úkoly jsou veliké, ale věříme, že za pomoci všech zainteresovaných, příznivců i hráčů, se vše na uvítání přátel z Albrechtic podaří dokončit.

Pokud někdo zavítáte do areálu, nebo v současné době do okolí, rozhodně si všimnete vzhledu obou hřišť. Na hlavním i tréninkovém, hustý, zelený trávník. I to je výsledkem snahy a péče hlavně Jirky Špačka a jeho pomocníků. Hřiště jsou ošetřena proti plísni sněžné, pohnojena. Automatická zvlaha připravena na zimu, voda vypuštěna a vyfoukána kompresorem. Stejně tak i hrstkou obětavých funkcionářů je zazimován celý areál.

A tak závěrem, znovu poděkování všem, kteří podporují náš oddíl. A všem přátelům, příznivcům, hráčům hezké prožití vánočních svátků a hodně úspěchů a pohody v roce 2017.

Za SK Albrechtice n. O.
Jaroslav Hlušíčka

Orientační průběh rokem 2016

Členové Oddílu orientačního běhu Albrechtice nad Orlicí se v roce 2016 zúčastnili 17 závodů Východočeské oblasti, vícedenních závodů - Veteran cup, Grand prix Silesia, Rumcajsovy míle, Pěkné prázdniny, Cena východních Čech a několika lokálních závodů. V konečném pořadí závodů Východočeské oblasti jsme ve svých

kategoriích skončili Horká Marie 19., Sojková Petra 45., Černá Petra 26., Kupka Jaroslav 9., Sojka Lukáš 8., Roll Martin 14., Černý Petr 33. Žádný člen našeho oddílu nebyl vážně zraněn a všichni našli úspěšně vždy cestu do cíle. Přejeme i Vám zdravíčko a správný směr v novém roce a šťastné a veselé Vánoce. Vaši orientáři.

Posvícenská kachna

Dříve narození sokolové a příznivci Sokola se tradičně sešli v restauraci „U Krbů“ na poposvícenskou kačenu. V příjemné vytopené místnosti jsme si pochutnávali na báječné kachničce. Škoda jen, že se nás schází stále méně a méně. Vzpomínáme na ty, co již mezi námi nejsou i ty, co se,

ze zdravotních důvodů, mezi nás nemohou přijít podívat. A děkujeme touto cestou panu Krbovi, že nám umožňuje toto setkávání uskutečnit a děkujeme osazenstvu kuchyně restaurace za přípravu vynikající posvícenské pochoutky.

Jaroslava Kupková

Brouzdaliště vydalo opět své tajemství

Podzim je v naší zemi neodmyslitelně spjat s výlovem rybníků. I v naší obci se jeden výlov uskutečnil.

Dne 12. listopadu se po roce opět otevřela stavidla našeho brouzdaliště u vodní elektrárny a tato malá vodní plocha vydala své velké rybí tajemství.

Před zahájením vlastního výlovu byli všichni účastníci informováni, jaké druhy ryb se mají v rybníčku vyskytovat. Nasazení byli kapři, štiky, amuři, líni, tolstolobici, okouni, karasi, cejni a plotice.

Při vlastním výlovu se však ukázalo, že v rybníčku někdo „hospodařil“. Kaprů bylo sloveno o dvacet méně, tolstolobik nebyl sloven žádný, velcí okouni i karasi byli rovněž pryč. I přes tuto nepříjemnou skutečnost, bylo vylověno dost pěkných ryb. Zejména několikakilogramové štiky poutaly velkou pozornost dětí i dospělých. Po vylovění velkých ryb dostali příležitost i mladí rybařiči. Po signálu „Hoříííí“ se jich několik vrhlo do vypuštěného rybníčku a dolovili zbylou

rybí pádel.

A kdo byl tím nezvaným „hospodářem“? S největší pravděpodobností se jednalo o vydru. Tento chlupatý predátor se v posledních letech u nás vyskytuje stále častěji a páchá velké škody na rybách žijících jak v řece, tak i v okolních vodních nádržích. Tentokrát na jeho žravost doplatily naše ryby v brouzdališti a také děti, které si je mohly nakonec výlovu ulovit a ponechat. Škoda, poděkovat však můžeme ochráncům přírody.

Abych nezapomněl. V chladném počasí přišel k duhu jak horký čaj, tak i grog a svažené víno. Nechyběly ani vynikající sladkosti. Vše pro tuto příležitost zajistily místní zahrádkářky, za což jim patří náš dík. Poděkování patří také našim hasičům a všem ostatním, kteří mně s organizací této tradiční akce pomáhali.

Tak za rok opět nashle u „brouzdálka“.

*Jaromír Kratěna,
starosta obce*

Albrechtické peklíčko 2016

V sobotu 3. 12. 2016 se konala v Restauraci U Krbů již tradiční „Mikulášská nadílka s čertovskou veselíci“. Děti vstupovaly do dveří s velkými obavami v očích. Abychom je (děti i obavy) trochu rozptýlili, dostávaly děti u vstupu uvítací mikulášský balíček. U některých dětí jsme vykouzlili úsměv, u všech to ale nepomohlo, některé měly tuze špatné svědomí. Když už byl sál plný tak, že bylo nutné doplňovat místa k sezení, zhaslo světlo, zaburácela pekelná hudba a čerti všech velikostí se pomalu a líně probouzeli ze spánku. Čertovská babička tam měla svá čertí vnoučata, jedno z nich mělo svou čerchmantskou premiéru. Všichni čerti, čertíci i s babičkou se

nadšeně vrhli do davu a hledali zlobivé a neposlušné dušičky. Ale nakonec si žádnou neodnesli. Všechny děti slibovaly, že budou hodné, držely se maminek a tatínků, kteří je bránili vlastním tělem. Jen jedna maminka měla namále, už si ji odnášel čert Triplfajxl. Ale nakonec ji rád vrátil. Ten kdo zná pohádku - Čert a Káča, ten ví proč. Anděl s Mikulášem našťestí přišli včas. Čerty usměrňovali, aby nepouštěli hrůzu i na hodné děti. Mikuláš přinesl všem hodným dětem hromadu dáreků v nůši a v malém čtyřkolovém žebříňáku. Za statečně přednesenou krásnou písničku nebo básničku, si každé dítě odneslo nějaký ten dáreček. Po všech dětských

vystoupeních se napjatá atmosféra uvolnila. Začala volná zábava, pustila hudba a za zvuku dětských diskotekových hitů mohly děti vyzvat k tanci přítomné pohádkové bytosti. Současně si děti mohly malovat obrázky na připravené tabule. Večer se vydařil, děti se vyřádily a doufáme, že všichni návštěvníci odcházeli spokojení a v plném počtu. Snad všem dětem slušné chování vydrží po celý příští rok a nebylo jen chvilkovým záchvěvem s čerty za zády. Za rok na shledanou. BU, BU, BU, celý rok Vás sleduju! Triplfajxl

*Za kulturní komisi
Alena Mylerová*

Společenská kronika

počet obyvatel k 30. 11. 2016

976

Vítáme na světě:

Vanessa Zimová, nar. 5. 10. 2016

Rozloučili jsme se:

Otilie Bažantová, r. 1925
Miloslava Horáková, r. 1937
Božena Jandíková, r. 1926
Jakub Nims, r. 1982
Jana Ungrádová, r. 1946
Milan Policar, r. 1981

Vzpomínka

Ten, kdo Tě znal, vzpomene, kdo Tě měl rád, nikdy nezapomene.

Dne 23. 9. 2016 jsme vzpomněli nedožitých 80 let pana Josefa Pírka ze Štěpánovska.

S úctou a láskou stále vzpomínají dcera Taťána a Alena s rodinami.

„Hvězdy Ti nesvítlí, slunce už nehrče, už se k nám nevrátíš, už není naděje“.

Dne 26. října uplynulo již 10 let, co od nás navždy odešla naše milovaná maminka a babička paní Vlasta Čepelková. Kdo jste ji znal, věnujte prosím tichou vzpomínku.

Stále vzpomínají syn Jaroslav, dcera Vlasta, vnučky Klára a Lucie a vnuk Josef.

Kdo poznal Tě, ten měl Tě rád. Uměl jsi pomoci, potěšit i rozesmát. Takoví lidé by neměli umírat.

28. 11. 2016 jsme vzpomněli první smutné výročí úmrtí pana Pavla Kupky. Všem, kteří si s námi toto výročí připomněli, děkujeme.

Manželka a děti s rodinami

„Co s vděkem Ti můžeme dát, jen hrst květů a vzpomínat“.

Dne 5. prosince 2016 jsme vzpomněli první smutné výročí, co nás navždy opustil náš milovaný syn, otec, druh, tchán a dědeček pan Josef Novák z Albrechtic. Kdo, jste ho znal, věnujte mu, prosím, s námi tichou vzpomínku.

Rodina

Dne 3. ledna uplyne již osmnáct let, co navždy od nás odešla naše milovaná maminka a babička paní Jiřina Faltová ze Štěpánovska. Kdo jste ji znal, věnujte prosím tichou vzpomínku.

Syn s rodinou

Dne 11. ledna 2017 to bude již 8 let, co nás navždy opustil pan Jiří Betlach ze Štěpánovska.

Kdo jste jej znali, vzpomeneť s námi.

Syn s rodinou

Dne 15. února vzpomeneť již devatenácté smutné výročí, co se tiše zastavilo srdíčko našeho drahého tatínka a dědečka pana Václava Brůžka z Albrechtic. Děkujeme všem, kdo mu věnují tichou vzpomínku.

Dcery s rodinami